

ת"פ 30641/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 30641-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
לפני כבוד השופט רפי כרמל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מפרקליטות מחוז ים
המאשימה
נגד
פלוני (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמד עואודה
הנאשם

הכרעת דין

1. כתב האישום מיחס לנאשם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המתלונן, יליד 1948, הוא דודם של הנאשם ושל אחיו א' (להלן: "א"). בין המתלונן לבין משפחת הנאשם קים סכסוך על רקע השכרת נכס על ידי המתלונן למשפחת הנאשם. ביום 1.5.19, בסמוך לשעה 21:30, חזרו המתלונן ואשתו לביתם, הממוקם בסמוך לבית הנאשם. משהגיעו, פגש בהם א', ועל רקע הסכסוך החל לצעוק על המתלונן. לפתע יצא הנאשם מביתו כאשר הוא אוחז בפטיש, התקרב אל הנאשם ונטען כי הכה בראשו של המתלונן פעמיים באמצעות הפטיש. כתוצאה מכך המתלונן התעלף ונגרם לו חתך בקרקפת, שבר דחוס בגולגולת ודימום תוך מוחי, והוא אושפז למשך שבוע.

2. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום אך אישר כי קיים סכסוך בין המתלונן לבין אביו (של הנאשם) ולבין בני משפחה נוספים על רקע הנכס בו מתגוררת משפחת הנאשם, ולטענתם המתלונן מבקש לפנותם מאותו בניין.

3. חמדי שוויקי, בן 23, היה בזירת האירוע באופן מקרי. עד זה אמר, בראשית דבריו, כי אינו רוצה לדבר על האירוע. תשובותיו, לפחות בתחילת החקירה הראשית, היו לא ברורות ומבולבלות, אך ניתן לסכם מעדותו כי היה בסמוך מאוד, מרחק של מטר או שניים מהאירוע. הוא לא ראה את האירוע עצמו אך שמע צעקות. הוא עזר להרים את

המתלונן ועצר לו את הדימום מראשו עד להגעת המשטרה. העד אישר כי מה שאמר בחקירתו במשטרה הם דברי אמת. הוא אינו מכיר את הנאשם ואת אחיו א' אלא ידע לחבר שמות לפניהם לאור דברי השכנים. לדבריו, כפי שאמר במשטרה, הוא ידע לומר שהנאשם (א') תקף, אף שלא ראה את האירוע מאחר ששמע את א' צועק "א' מה אתה עושה" (לצעקה זו אשוב בהמשך) וכאשר הנאשם יצא מביתו בפעם השנייה, כאשר הוא לובש חולצה אחרת, השכנים אמרו שזה א'. העד אישר כי ראה פטיש עץ, אמר כי הייתה מכה אחת והוא הראה לשוטר את הפטיש שנזרק אל מתחת למכונית.

4. המתלונן, כבן 72, העיד כי הנו עיוור. העיד על הסכסוך עם משפחת הנאשם ועל כך שקיימת תביעה בבית משפט השלום כנגד אחיו, אביו של הנאשם, אשר לטענתו לא שילם שכר דירה במשך 7 שנים. לדבריו, אחיו וילדיו איימו עליו פעמים רבות ואף הוצא על ידו צו הרחקה. באשר לאירוע, העיד העד שהגיע לביתו עם אשתו, אשר נשאה בידה את נכדתם התינוקת, והוא אחז בידה של אשתו אז הגיע א', חסם את דרכם וצעק בקשר לנכס, לפתע הוא הרגיש מכה קלה בראש ושמע את א' אומר "למה עכשיו איי" ואז איבד את הכרתו, פונה לבית חולים וקיבל טיפול רפואי שכלל תפרים. כיום קיים לו שקע בגולגולת של 2X3 ס"מ (העצם שם שבורה) וקיים מועד לניתוח. החבלה גורמת לו, לדבריו, לפרכוסים ולכאבים, והוא מקבל תרופות בגין כך. עוד הוסיף כי הוכה שתי מכות, האחת קלה והאחרת חזקה, שגרמה לו לאובדן הכרה ואת הצעקה שמע בין שתי המכות. יש להוסיף, כי המתלונן אינו עיוור מלידה, אלא אינו רואה מאז שנת 2010. בחקירתו הנגדית הוסיף כי א' נכנס לביתו, אמר לו שלא יגיע לעדות, אשתו הקליטה זאת, והוא מסר את ההקלטה למשטרה.

5. אשת המתלונן, כבת 62, רא"נ, העידה כי הגיעה עם בעלה ונכדתה לביתה. כאשר עמדו לרדת למדרגות לכיוון דירתם, הגיע א' במהירות, פשט ידיו לצדדים ואיים על בעלה וצעק, זאת באשר לדמי השכירות, התאספו אנשים, ולאחר מספר דקות הגיע הנאשם ובידו פטיש. "ממש ראיתי, הכה את בעלי מכה קלה בראש ומכה שנייה קשה בראש, בעלי נפל לרצפה...". האנשים שהיו לקחו אותו למספרה סמוכה והגיעה משטרה ואמבולנס ובעלה פונה לבית חולים לקבלת טיפול רפואי. עוד הוסיפה: "אני בטוחה במאה אחוז שזה היה א'. אח"כ אי' זרק את הפטיש מתחת למכונית". לדבריה, הנאשם לבש חולצה ירוקה (כך ראתה אותו בתחנת המשטרה), היא שמעה את א' אומר, לאחר המכה הראשונה, "למה עכשיו איי", והציגה תמונות אותן צילמה של בעלה הפצוע (ראה את התמונות ת/2). בחקירתה הנגדית הרחיבה על הסכסוך המשפחתי, על אירועים מהעבר, על כך שהנאשם תקף את המתלונן בעבר והם אף התלוננו על חלק מהמקרים. לדבריה, התאורה הייתה טובה (הודעותיה במשטרה - נ/1-2/).

6. השוטר דאהר סלמן, שהגיע לזירה, הבחין בבחור צעיר צועק ומשתולל והשוטר עשה שימוש באקדח טייזר על מנת לעצרו. מדובר בא'. אנשים מהמספרה אמרו לו שזה הבחור שהכה עם הפטיש שהושלך מתחת למכונית. הוא לקח את הפטיש וחזר לניידת, ואז ניגש אליו בחור שאמר לו שהאדם שעצר אינו התוקף אלא אחיו (בלי לומר מי). בדרכם לתחנת המשטרה אמר לו א' כל הזמן "זה לא אני שנתתי את המכה זה אח שלי אבל אני לא פותח עליו". על משפט זה, כך העיד השוטר, א' חזר מספר פעמים. השוטר אף הציג את הסרטון שצולם ממצלמת גוף (ת/11) בו רואים את א'. יצוין, כי האדם שניגש אליו ואמר כי א' איננו התוקף הוא העד חמדי שוויקי (לגבי התנהגות א' בתחנת המשטרה - ראה נ/3 - צילום ממצלמות גוף ודו"ח פעולה).

7. ד"ר חורי שרה טיפלה במתלונן. העידה על חתך בראשו. צילום סי.טי הדגים שבר דחוס, היה דימום מוחי. סיכום מחלה - ת/12. בעדותה אמרה כי אינה יכולה לשלול שהייתה רק מכה אחת אבל יכול להיות שהיו שתי מכות באותו מקום.

8. העד מוחמד אבו שרה, כבן 23, היה במספרה וחיכה לתורו. לפתע נשמעו בחוץ צעקות. יצא, הסתכל, וחזר פנימה. כשיצא שוב ראה "מישהו מדבר עם דוד שלו, היה צועק למה אתה פותח חנות פה ופתאום מישהו בא ונתן לו מכה בראש והלך, ומישהו אמר למה אתה נותן מכה". לדבריו, מי שצעק הוא אינו מי שתקף. הספר במספרה אמר לו שמדובר בא' ובא' והוסיף: "ידעתי שזה א' שנתן את המכה, אח שלו צעק למה אתה נותן מכה יא אי", אך הוא לא ראה את פני התוקף. השוטרים, כך אמר, עצרו את א' והוא אמר להם שהוא אינו התוקף מאחר שראה שהוא מי שצעק. עוד הוסיף כי הוא מכיר את בני משפחת הנאשם אך לא בשמותיהם. לדבריו, כרבע שעה לפני האירוע א' צילם אותו ואת חברו כאשר היו במספרה וחברו אמר לו שזה א' נג'. כן אמר, כי התוקף יצא כשהוא לובש חולצה אחרת, כאשר יצא בשנית. בחקירתו הנגדית אמר כי הייתה רק מכה אחת והמקום לא היה מואר.

9. הנאשם :

העיד כי ביום האירוע היה בביתו כשלפתע נכנסו שוטרים ועצרו אותו. לדבריו, הוא לא עשה מאומה למתלונן. כאשר שהה בביתו היו עמו הוריו ואחיו. עוד העיד כי הוא מבקש ללמוד ולעבוד ולא לתקוף. כאשר היה במעצר התקשר לאביו ואז הבין שקיים סכסוך בנוגע לבניין בין המתלונן למשפחתו. זאת הבין רק לאחר כחודשיים בשיחה עם אביו. הנאשם הוסיף כי הבין זאת רק בחלוף חודשיים מאחר שלפני כן לא יכול היה לטלפן, והוא, כך אמר, אינו מתערב בענייני מבוגרים. באשר לאמירתו של א' (בעת האירוע) אמר הנאשם כי א' שונא אותו מאחר שהוא (הנאשם) מתנגד לשימוש שעושה א' בסמים והוא מדבר עם א' על כך, ועל כן א' אמר מה שאמר אולם הוא משקר (ראה הודעותיו ת/5-ת/9 בהן

אחז בהכחשתו).

10. הנאשם הסביר כי אף שאמר בחקירתו במשטרה כי אין סכסוך עם המתלונן אמר כן מפני שאז הבין את הדברים באופן שטחי, ובכל מקרה הבעיה היא אינה בינו לבין המתלונן. באשר לכך שאמר בחקירתו במשטרה כי הנו ביחסים טובים עם אחיו א', השיב כי כאשר א' אמר שיפסיק להשתמש בסמים הוא האמין לו, ועל כן חשב שהיחסים טובים. בסרטון מהאירוע זיהה הנאשם את א' ואת עצמו (אף שבתחילה אמר שאינו מזהה, על אף שהדמויות נראות בבירור).

כאשר הופנה הנאשם לדקה 02:07 בסרטון, שם נראה א' משתולל ובהמשך נראה הנאשם אומר "אני עשיתי תעזבו אותו תחקרו אותי", אמר הנאשם כי רצה לומר שהוא לא עשה וניסה לתרץ זאת בגלל שליטה לא טובה בשפה העברית (אם כי נשמע שהעברית שבפיו, אז, טובה דיה).

11. אחות הנאשם, י"ס, בת 38, גרה בבית הורי הנאשם והציגה סרטון אותו צילמה מיום 23.7.19 בו רואים, לטענתה, את המתלונן בחצר ביתו מחליף בלוני גז בעזרת כלי כלשהו. בסרטון רואים דמות רכונה על בלון גז שעושה שתיים או שלוש תנועות של הברגה על בלון הגז עם כלי כלשהו (מפתח שוודי?). לדברי העדה, הדמות הנה המתלונן.

סיכומי המאשימה

12. באה הפניה לסרטון ת/3 שם נצפים הנאשם וא'. בדקה 21:39 מגיעה דמות, אותה דמות מכה את המתלונן שתי מכות ונמלטת (אי אפשר לזהותה) אך ההתרחשות המתועדת תואמת לעדות המתלונן ואשתו. לעניין העיוורון של המתלונן - עולה מסיכום המחלה (ת/12) שמדובר בעיוורון תורשתי (זאת באשר לטענה לפיה המתלונן עשה פעולה בבלון הגז). המניע למעשיו של הנאשם נלמד מעדות המתלונן ואשתו. זיהוי הנאשם נסמך בעיקר על עדות אשת המתלונן וקיים חיזוק מעדויות שני עדים אובייקטיביים. נטען כי לא סביר שאשת המתלונן תעליל על הנאשם ובכך תפטור את התוקף האמיתי. העד חמדי שוויקי אישר שעמד בסמוך לתוקף, העיד על צעקות, ראה מישהו צועק אי' מה עשיתי. העד מוחמד אבו סארה העיד כי שמע ויכוח על החנות ולפתע מישהו אחר תקף את המתלונן, מי שצעק לא היה התוקף, ושמע את הצעקה אי' למה תקפת, כאשר את שמות המעורבים למד מהנוכחים. מהסרטון נ/11א (מצלמת הגוף) ניתן לראות שא' והתוקף יצאו מאותו הבית. באה הפניה להודאת הנאשם בסרטון (אני עשיתי), הפטיש נתפס בזירה. הנאשם שיקר כאשר טען שאינו מזהה את א' בסרטון וגם לאורך חקירותיו טען כי אינו מזהה דמות.

סיכומי הנאשם

13. נטען כי מדובר ברקמת שקרים על רקע סכסוך אזרחי. הנאשם, כך נטען, אמור לעורר ספק סביר, ואילו על המאשימה רובץ הנטל במלואו. עדויות המתלונן ואשתו נגועות באינטרסים, הם תיאמו גרסאות ושיקרו. המאשימה לא זימנה את א' לעדות ומדובר באדם בעל עבר פלילי ובעיות רפואיות, הוא מנסה להפליל את הנאשם, ואי העדתו נובעת מכך שהמאשימה ידעה כי יעיד כנגדה. הסנגור הוסיף כי הנאשם לא זימן את א' לעדות מאחר שרצה לחקור אותו בחקירה נגדית. באשר לדברי אשת המתלונן, כי שמעה צעקה בין שתי המהלומות, נטען כי לא ניתן לשלב אמירה זו בין שתי מהלומות מהירות וכיצד המתלונן שמע, שכן נטען שאיבד הכרה מיד. אשת הנאשם התאימה את הלבוש שראתה על הנאשם בתחנת המשטרה למציאות. העדים העידו, בניגוד לאישה, כי לא הייתה תאורה. נטען כי ישנן עדויות שמצביעות על כך שא' תקף ויש עדויות שלא כך. לאישה יש אינטרס מובהק, היא העדה היחידה ולא ניתן להאמין לה שכן סכסוכים אזרחיים מביאים להפלות שווא, ובכל מקרה, האישה החזיקה בתינוקת ובבעלה, לא יכולה הייתה לראות, והיא תיאמה עדויות עם המתלונן (לגבי מכה חלשה ומכה חזקה). אין ממצאי טביעת אצבע של הנאשם על הפטיש ולאמירתו אין משמעות, שכן לא ידע עברית והוא התכוון לומר לא עשיתי, ובכל מקרה לא הוזהר עובר לכך.

דין ומסקנות

14. מהראיות שבאו ופורטו לעיל לא יכולה להיות מחלוקת על עצם קיום האירוע: אדם המגיע לפתע, צועק על המתלונן ואשתו, ולאחר מכן מגיעה דמות נוספת מכה את המתלונן בראשו באמצעות פטיש. לא ניתן גם לחלוק על כך שהדמות שלא הכתה בפטיש צעקה אי' מה עשית, שכן פרט לאשת המתלונן ולמתלונן העידו על כך שני עדים חיצוניים, אובייקטיביים. השאלה הנה, האם יש לקבל את עדות אשת המתלונן, היא זו היחידה שהעידה כי ראתה בבירור את הנאשם כמי שתקף. התשובה לכך הנה חיובית: אשת המתלונן עמדה אל מול פני א' במרחק קצרצר, כאשר הוא צעק וחסם את דרכה, והיא עמדה מול התוקף שהכה את בעלה באמצעות הפטיש, גם כן ממרחק אפס. עדותה הייתה מהימנה, יציבה ואמינה, וניכר היה כי היא מעידה על דברים כהווייתם וכמי שראתה אותם במו עיניה. עדות הרופאה אינה שוללת אפשרות לשתי מהלומות ופרט לאישה ולמתלונן העידו, כאמור, שני עדים אובייקטיביים על הצעקה מפיו של א' והם גם ידעו לומר שהצועק אינו התוקף, ואמרו זאת לשוטרים בזמן אמת. מנגד, הנאשם בעדותו, כמו גם בהודעותיו במשטרה, הותיר רושם חמקמק, טען שאינו מזהה דמויות בסרטון, שלו ושל א', כאשר דמויות אלו נראות בבירור (עד שלבסוף, בעדותו בבית המשפט, הבין כי אינו יכול לאחוז בהכחשה זו). על כן, המסקנה הנה כי הנאשם עשה את המיוחס לו בכתב האישום, זאת בהסתמך על כלל הראיות לעניין אופן התרחשות האירוע, ובהסתמך על עדות אשת המתלונן באשר לזהות המבצע. לא ניתן היה להתרשם כי הנה מעלילה על הנאשם עקב הסכסוך האזרחי. וכן, גם אם הדמות המופיעה בסרטון שצילמה אחות הנאשם הנה דמות המתלונן, אין בכך לשנות אלא להפך: אם המתלונן רואה באופן תקין (ולא כמי שעושה פעולה מכנית של פתיחת או סגירת בלון גז על ידי מישוש או בראייה חלשה) היה אף הוא

מעיד על אשר ראו עיניו בעת האירוע, דהיינו שהנאשם תקף אותו. למעלה מן הצורך, קיימת אמירתו הספונטנית של הנאשם לשוטרים, לפיה הוא זה שעשה את המעשה ולא אחיו א', אותו עצרו השוטרים, וטענתו, לפיה ניסה לומר כי לא עשה את המעשה, אינה אלא טענה מלאכותית.

לפיכך, הנאשם מורשע בעבירה של חבלה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין.

ניתנה בנוכחות הצדדים היום, כ"ו בניסן התש"ף, 20 באפריל 2020.

רפי כרמל, שופט